

Погодін Є. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ

Діяльність будь-якого суб'єкта підприємництва, таким чи іншим чином, пов'язана з необхідністю вкладення ресурсів у різноманітні види активів, придбання яких необхідно для здійснення успішної діяльності. Але для підвищення рівня рентабельності підприємство також може вкладати вільні ресурси в різноманітні види активів, що приносять дохід, але не беруть участь в основній діяльності. Така діяльність називається інвестиційною, а управління такою діяльністю – інвестиційним менеджментом. Для того, щоб інвестиції були високодохідними, слід дотримуватись усіх законів успішного інвестування [1]. Серед інвесторів існує так званий золотий принцип інвестування – для отримання доходу потрібно діяти рішуче і швидко.

База ухвалення інноваційних рішень містить оцінку інвестиційних якостей досліджуваних об'єктів інвестування, яка відповідно до методів сучасного аналізу здійснюється по встановленому набору критерійних параметрів ефективності. Відбір і оцінка інвестиційних проєктів може ґрунтуватися на різних методиках і орієнтуватися на вживання різних критеріїв. Але головним чинником є специфічність проєкту. Вона і визначить використання як економічних оцінок, так і багатофакторних методів. Беренс В., Хавраник П. М. виділили такі основні складові функціональних цілей і перелік дій для встановлення ефективності інновацій:

- встановлення ринку і аналіз його структури;
- аналіз маркетингової системи;
- аналіз ринкових характеристик;
- аналіз конкуренції;

- аналіз ділового середовища;
- аналіз роботи корпорації.

Перевірка по критерію ефективності інноваційних проектів має найважливіше значення. Досліджуючи проблему ефективності здійснення інноваційних проектів, стикаються з великим числом проблем і обмежень, які не дозволяють об'єктивно оцінити, наскільки ефективна реалізація інновації, оскільки немає універсального методу оцінки ефективності. Обмеженість інвестиційних ресурсів викликає необхідність їх ефективного використання. При цьому можуть бути дві постановки завдання раціонального використання інвестицій:

- якщо сума інвестицій для реалізації проекту задана, то потрібно прагнути отримати максимальний з можливих ефект від їх використання;
- якщо задана мета/результат, яку треба досягти за рахунок вкладення капіталу, важливо шукати можливості мінімізації витрачання інвестиційних ресурсів.

У практиці управління застосовується багато методів і методик оцінки інвестиційних проектів, кожному з яких властиві свої переваги та недоліки.

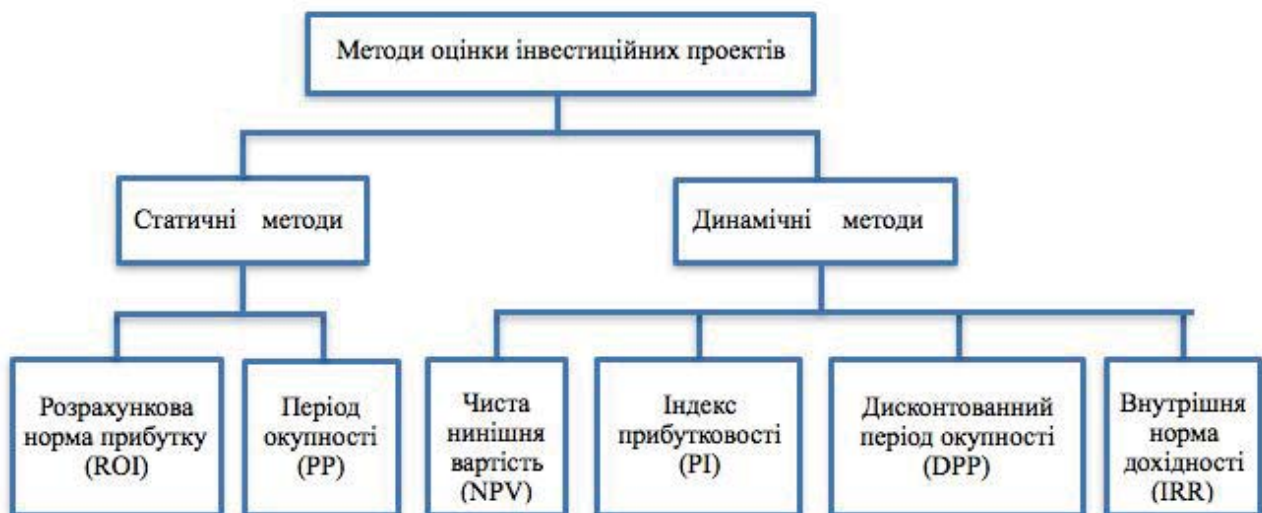

Рис. 1. Методи оцінки інвестиційних проектів

Методики інвестиційного аналізу, які становлять основну оцінку інвестиційних проектів, базуються на визначенні окремих показників, що характеризують проект, включаючи об'єм інвестицій і суми прибутку від вкладень в інноваційний

проект (період і тривалість отримання прибутку, розмір чистого прибутку, вірогідність отримання того чи іншого прибутку, тощо); а також підбір методів і методик аналізу показників оцінки.

Отже, підприємства постійно зіштовхуються з необхідністю інвестицій, тобто вкладання коштів (внутрішніх і зовнішніх) у різноманітні програми та окремі проекти з метою організації нових, підтримки та розвитку діючих виробництв, технічній підготовці виробництва, отримання прибутку та інших кінцевих результатів. Реалізація і розробка проекту може бути представлена як цикл з чотирьох фаз. Результатом техніко-економічних досліджень інвестиційних можливостей, що йдуть попереду прийняття рішення о реалізації проекту, є інвестиційна пропозиція. Інвестиційна програма формується на основі виконаних інвестиційних проектів або пропозицій.

Кожен інвестиційний проект повинен забезпечувати себе самотужки грошима (тобто своєчасно і в повному обсязі робити усі виплати, пов'язані зі здійсненням проекту), а також примножувати та зберігати вкладені в нього кошти. Ці підходи мають назву фінансова та економічна оцінка.

Список використаних джерел:

1. Агеенко А. А. Методологические подходы к оценке инвестиционной привлекательности отраслей экономики региона и отдельных хозяйствующих субъектов / А. А. Агеенко. – Вопросы статистики. – 2003. – №6. – С. 48.
2. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність : підруч. [для студ. вищ. навн. закл.] / Т. В. Майорова. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
3. Гаркуша Н. М. Моделі і методи прийняття рішень в аналізі та аудиті / Н. М. Гаркуша, О. В. Цуканова, О. О. Горошанська. – К., 2012. – 591 с.
4. Балан О. С. Аналіз нормативно-правового базису інвестування на підприємствах виробничої сфери України / О. С. Балан // Фінансовий простір. – 2014. – № 4. – С. 10–16.
5. Гринько Т. В. Оцінка чутливості регіональних інвестиційно-інноваційних процесів до змін зовнішнього середовища / Т. В. Гринько, Г. В. Цадо // Ефективна економіка. – 2012. – С. 1–6.
6. Гринько Т. В. Декомпозиційно-динамічний підхід до моделювання фінансово-інвестиційного потенціалу промислового підприємства / Т. В. Гринько // Економічний простір. – 2016. – № 108. – С. 194–202.